

ejowano w 1898 r. utworzenie spółki wydawniczej muzycznej, zaraz w następnym roku do niej się zapisał, choć z wydawaniem utworów szło mu dobrze. Słynną pieśń jego „Dziewczę z buzią, jak malina“ drukował Otto Maas w Wiedniu, a potem mniej więcej do 1900 r. utwory Galla wydawała lipska księgarnia nutowa wydawnicza Leuckarta z podwójnym tekstem — niemieckim i polskim, a znacznie później Koreywo w Kijowie i Jurgenson w Moskwie, z krajowych zaś firm naprzód przeważnie S. A. Krzyżanowski, a trochę też A. Piwarski w Krakowie; sporo jego utworów, zwłaszcza pieśni ukazało się w dodatkach muzycznych warszawskiego „Echa Muzycznego, Teatralnego i Artystycznego“ wychodzącego do 1904 r. Z warszawskich firm pieśni Galla drukowali: Jan Fiszler, E. Wende, oraz Gebethner i Wolff, a we Lwowie K. S. Jakubowski, Gubrynowicz i Schmidt, jak również „Wiadomości Artystyczne w swych dodatkach nutowych. Co się tyczy firmy wydawniczej S. A. Krzyżanowskiego w Krakowie, to prof. dr. Józef Reiss publikuje w „Śpiewaku“ interesujące listy Galla do tego wydawcy, z których dowiadujemy się, że już w końcu grudnia 1894 r., a nawet w połowie 1892 r. rozpoczął się kontakt Galla z Krzyżanowskim w sprawie dwudziestu pieśni ludowych w opracowaniu na chór męski (1. Maciek, 2. Oddała mnie, 3. Matusz moja, 4. Idzie stary bez wieś, 5). Ne lublu, 6. Pieśń dziadowska, 7. Kalina, 8. Skowronek, 9. Anioł pasterzom, 10. Podkóweczki, 11. Porównaj Boże, 12. Albośmy to jacy tacy.

W końcu października 1900 r. poszło do druku dwanaście pieśni ludowych polskich, ruskich, rumuńskich, słowackich i węgierskich również na chór męski, które zostały sprzedane za 200 koron (1. Dalej chłopcy, 2. W niedoli mej, 3. Hej koniku rażno bież, 4. Urok ku niebu w jasną ślę noc, 5. Mówi mi moja mateczka, 6. Kukulka mały ptak, 7. Kiedy się spojrzysz w oczy twe, 8. Moja miła, 9. Jadą wozy, 10. Weź-że mnie Jaśku, 11. Didu, Didu, 12. Czas do domu czas); a w listopadzie zapowiada Gall wysłanie dwunastu najpiękniejszych polskich kolęd. W 1901 r. w styczniu ma już gotowe dwanaście polskich pieśni wielkopostnych na chór mieszany w celu rozprzestrzenienia ich w szkołach, oraz wielkopostnych i wielkotygodniowych na chór męski, zapowiada przy tym opracowanie pieśni kościelnych na Zielone Świątki, Boże Ciało i Wniebowstąpienie na chór męski, a już w marcu posyła dwie piosenki: „Konieczynkę czterolistną“ i „Noc“, stanowiące jeden opus; w styczniu 1905 r. przesłał trzy pieśni do słów Żuławskiego i jego dramatu „Eros i Psyche“: 1. Piosenka błędnego rycerza, 2. Piosenka Laidy „Bóg skrzydlaty Eros dziecko“; w czerwcu załącza humorystyczną piosenkę „Zamknij Kaśka“, dalej w sierpniu oznajmił o ukończeniu sześciu wesółych piosenek ludowych na chór męski, wreszcie suitę chórów męskich wraz z kilkoma piosenka-